Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26049
Copyright: Admont, Benediktinerstift

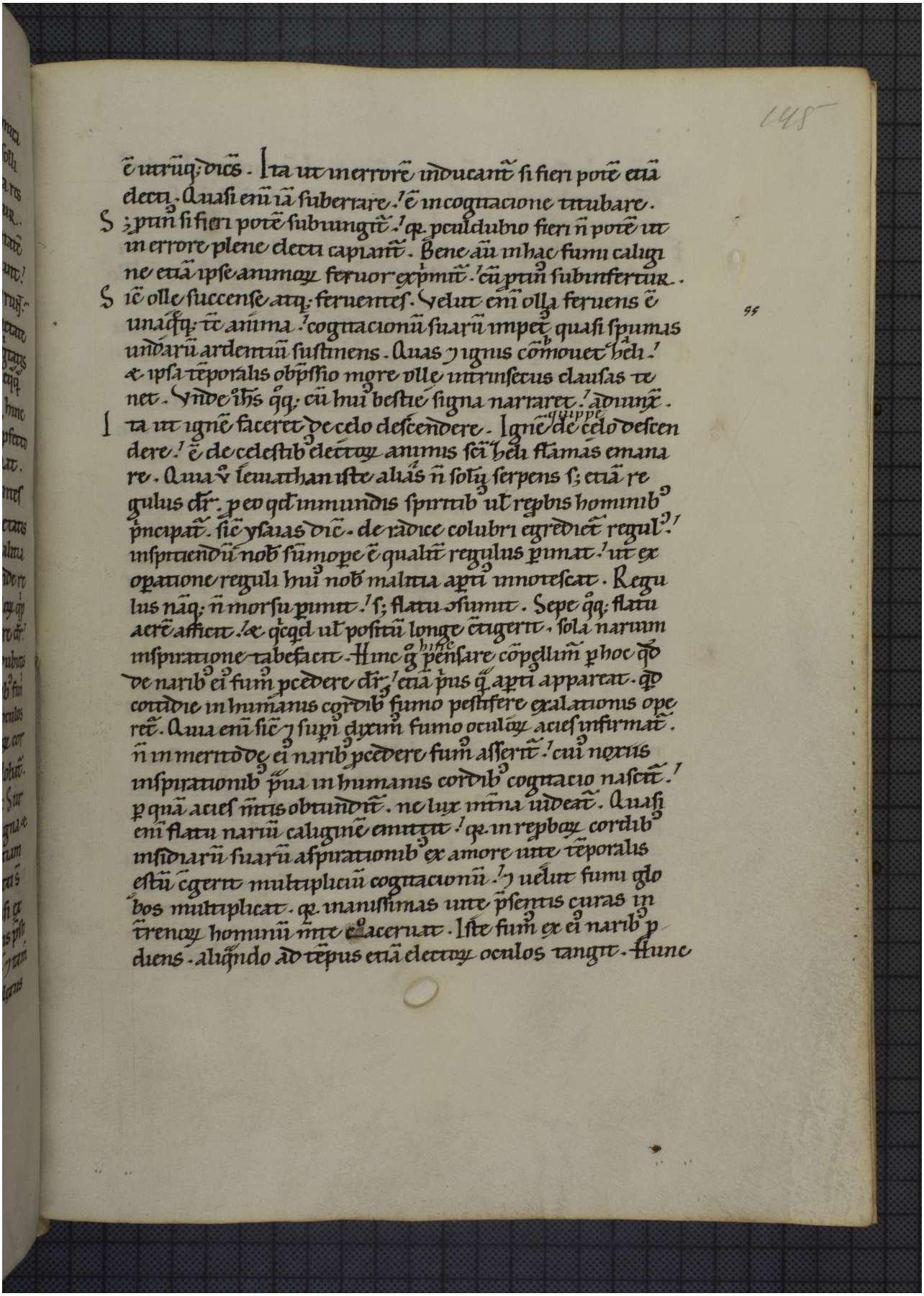

145

ē utrūq; dicēs. Ita ut in errorē inducantur si fieri potest etiā
electi. Quasi enim iā subuertare. ē in cogitacione turbare.
S ; prun si fieri potest subiungit. qr. peculdubio fieri n potest ut
in errore plene electi capiantur. Bene aūt in hac fumi caligi
ne etiā ipse animoq; feruor exprimit. cū prun subinfertur.
S ic olle succense atq; feruentes. Velut enim olla feruens ē
unaq; tē anima. cogitacionū suarū impetū quasi spumas
undarū ardentiū sustinens. Quas ; ignis cōmouet bēdi.
& ipsa tēporalis obpssio more olle intrinsecus clausas te
net. Vnde ihs qq; cū hui bestie signa narraret. adiunx.
Ita ut ignē faceret de celo descendere. Ignē quippe de celo descen
dere. ē de celestib electoq; animis sci bēdi flamas emana
re. Qua v leuiathan iste aliās n solū serpens s; etiā re
gulus dr. p eo qd inmundis spiritib ut reprobis hominib
pncipat. sic ysaias dic. de radice colubri egredietur regul.
inspiciendū nob sūmope ē qualiter regulus pimat. ut ex
opatione regulī hui nob malitia aperī innotescat. Regu
lus nāq; n morsu pimit. s; flatu osumit. Sepe qq; flatu
aerē afficit. & qcqd ut positū longe cōgerit. sola narium
inspiratione tabefacit. Hinc q hinc pensare cōpellim phoc qd
de narib ei fum pcedere dr. etiā pius q aperī apparat. qd
cotidie in humanis cordib fumo pestifere exalationis ope
ratur. Qua enim sic ; supi dixim fumo oculoq; acies infirmat.
n in merito dē ei narib pcedere fum asserit. cui nexus
inspirationib pua in humanis cordib cogitacio nascit.
p quā acies mtis obtundit. ne lux mtna uideat. Quasi
enim flatu narū caliginē emittit. qr in reprobq; cordib
insidiarū suarū aspirationib ex amore uite tēporalis
estū cgerit multipliciū cogitacionū. ; uelut fumi glo
bos multiplicat. qr inanissimas uite psentis curas in
trenoq; hominū mte congerit. Iste fum ex ei narib p
diens. aliqndo ad tēpus etiā electoq; oculos tangit. Hunc